

N:o 38.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående dagaflöning åt värnpliktig vid tjenstgöring i visst fall under år 1898; gifven Stockholms slott den 5 februari 1897.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen

att medgifva, att värnpliktig, som under år 1898 för undergående af öfning, som afser utrönande af härens krigsberedskap, fullgör tjenstgöring utöfver den, som enligt § 27 värnpligtslagen honom åligger, må åtnjuta dagaflöning för den öferskjutande tiden med tjugu öre om dagen, att till honom efter slutad öfning kontant utbetalas.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.*Axel Rappe.*

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5
februari 1897.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärenden, grefve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHJELM,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre RAPPE,
 CHRISTERSON,
 WERSÅLL,
 ANNERSTEDT och
 VON KRUSENSTJERNA.

Departementschefen yttrade vidare:

»Som bekant, är värnpliktig vid tjänstgöring enligt § 27 värnpligtslagen berättigad att uppbära, bland annat, dagaflöning med 50 öre för hvarje öfningsdag, deraf 20 öre till honom kontant utbetalas och återstoden för hans räkning insättes i postsparbanken.

På sätt, som framgår af den vid protokollet för den 14 sistlidne januari fogade med litt. E betecknade beräkningen af kostnaderna för den af Eders Kongl. Maj:t till utförande under år 1898 föreslagna

försöksmobiliseringen, har jag emellertid ifrågasatt, att dagaflöning till de i öfningen deltagande värnpligtige skulle i allmänhet utgå med allenast 20 öre om dagen till hvarje värnpliktig.

I det förslag till lag angående vapenöfning för utrönande af härens krigsberedskap, som Eders Kongl. Maj:t, för möjliggörande af nämnda försöksmobilisering, förut i dag beslutat förelägga Riksdagen, föreslås, bland annat, att i fråga om sagda öfning i allmänhet skall gälla, hvad i värnpligtslagen finnes stadgadt angående värnpligtiges tjenstgöring under fredstid.

Vid sådant förhållande och då i värnpligtslagen i fråga om värnpligtigs rätt till dagaflöning finnes stadgadt, att värnpliktig är berättigad att erhålla sådan »enligt särskilda bestämmelser», torde vara nödigt, att, derest dagaflöning till lägre belopp än 50 öre om dagen skall kunna utbetalas till värnpliktig, som till mobiliseringsöfningarna inkallas, särskilda bestämmelser härom med Riksdagens medgifvande utfärdas.

Att jag föreslagit beloppet af dagaflöningen till allenast 20 öre om dagen, motsvarande den till de i vanliga fredsöfningar deltagande värnpligtige kontant utbetalade delen af dagaflöningen, beror på nödvändigheten att så mycket som möjligt minska kostnaderna för mobiliseringsförsöket.

Emellertid har jag icke ansett mig böra ifrågasätta, att dagaflöningen skulle till *alla* i mobiliseringsförsöket deltagande värnpligtige utgå med allenast 20 öre. Till de värnpligtige nemligen, som för fullgörande af sin vanliga tjenstgöring enligt § 27 värnpligtslagen komma att delta i mobiliseringsöfningarna, bör dagaflöning utgå med vanligt belopp, 50 öre om dagen, och endast i den händelse de skulle komma att under år 1898 tjenstgöra längre tid, än dem enligt nämnda § eljest ålegat, skulle på dem tillämpas bestämmelsen om dagaflöning af allenast 20 öre om dagen för den öfverskjutande tiden.

Hvad angår de i öfningen deltagandes rätt till öfriga i värnpligtslagen omförmälda förmåner och särskildt marschaflöning, skola naturligtvis gällande bestämmelser för vanlig fredstjenstgöring tillämpas.

På dessa grunder hemställer jag i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen

»att medgifva, att värnpliktig, som under år 1898 för undergående af öfning, som afser utrönande af härens krigsberedskap, fullgör tjenstgöring utöfver den, som enligt § 27 värnpligtslagen honom åligger, må åtnjuta dagaflöning för den öfverskjutande tiden med tjuugu öre om dagen, att till honom efter slutad öfning kontant utbetalas.»

Uppå tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter behagade Hans Maj:t Konungen bifalla hvad departementschefen sålunda hemställt; och skulle nådig proposition af den lydelse, bilagan B till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Carl Heijkenskjöld.
